

Štoreški ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

SEPTEMBER

ŠT. 18

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

25 let obratovanja TH peči

Letos praznujemo petindvajseto obletnico obratovanja elektroplavža v Železarni Štore. Poleg TH peči je bil takrat dograjen majhen rudni dvor, brez aglomeracije. Formalna otvoritev obrata je bila 26. avgusta 1954. leta, obrat je pa pričel dejansko z delom v septembru istega leta.

Kot je že omenjeno, je bila TH peč dograjena brez aglomeracije. Imeli smo rudni dvor za pripravo rude in za skladiščenje koksa. Takrat smo proizvajali sivi in beli grodelj na podlagi same surove rude. Uporaba surove rude je imela negativne posledice na hod peči in s tem na slabe rezultate proizvodnje grodlja. Ko je bila leta 1957 dograjena in dana v obratovanje tudi aglomeracija, so končno bili dani normalni pogoji za proizvodnjo grodlja na TH peči. Normalni pogoji so bili dani zaradi tega, ker se je pričel uporabljati poleg surove rude tudi aglomerat za vsip. Lahko rečemo, da je obrat elektroplavž pričel izkazovati pozitivne rezultate proizvodnje z dograditvijo aglomeracije. (Grafični prikaz na str. 7)

Ves čas uporabe surove rude za proizvodnjo grodlja so bile na peči velike tehnološke težave. Poleg neustreznega vsipa so nastopale pogoste redukcije elektroenergije, ki so dodatno oteževale proizvodnjo. Pri tem je potrebno poudariti še dejstvo, da nihče iz obrata ni bil pred pričetkom niti kasneje med obratovanjem na praksi na tovrstnih agregatih. Da so bile velike težave pri obratovanju, nam potrjuje tudi to, da si je takratni obratovodja, tov. Milko Starc, dipl. ing. metalurgije, dal namestiti kavč v prostor obratovodstva; služil mu je za kratke počitke, saj je prebil veliko prostega časa v obratu.

V začetku obratovanja TH peči smo se usmerili na proizvodnjo sivega in belega grodlja. Rude, ki smo jih uporabljali za to proizvodnjo, so bile domačega izvora, in sicer magnetit, limonit in siderit.

Plavžarji

Že v letu 1957 se je pokazala potreba po proizvodnji specialnega grodlja predvsem za livarno valjev. Pričeli smo proizvajati ta specialni grodelj, in sicer na osnovi uvožene rude iz Indije z dodatkom domače rude — limonita. Ta specialni grodelj bi se ne mogel primerjati s specialnimi grodlji, ki jih danes proizvajamo, vendar začetek tovrstne proizvodnje je bil. Tovrstna proizvodnja grodlja je z manjšimi spremembami, predvsem po želji takratnega vodstva livarne valjev, trajala vse do leta 1966. Takrat smo prenehali s to proizvodnjo specialnega grodlja, ker ni ustrezal več kvaliteten zahtevam livarne valjev.

Bistvena sprememba glede kvalitete usmeritve proizvodnje grodlja na TH peči je nastopila leta 1973 s pričetkom proizvodnje specialnega grodlja za nodulacijo. Eno leto kasneje smo pričeli proizvajati še sivi specialni grodelj. Obe vrsti grodlja se proizvajata na osnovi uvoženih rud. Razlika je v tem, da se specialni grodelj za

nodulacijo proizvaja iz same uvožene rude iz Brazilije in sedaj že iz Mavretanije, sivi specialni grodelj pa iz rude iz Indije z malim odstotkom domače rude.

Da smo se preusmerili iz proizvodnje navadnih grodljev k proizvodnji izključno specialnih grodljev, je bilo več razlogov. Glavni razlog je bil v tem, da smo poslovanje obrata v finančnem pogledu preusmerili v pozitivno smer. Poleg tega so bile potrebe po tovrstni proizvodnji v železarni sami in v ostalih livarnah v Jugoslaviji.

V petindvajsetih letih se je v obratu mnogo spremenilo. Izvršile so se razne rekonstrukcije naprav, nabavila so se nova osnovna sredstva itd. Tudi to se je spremenilo, da imamo plavžarji proste dni v tednu, dočim smo v preteklosti delali brez presledkov. Malice smo nosili od doma, kar danes ni več potrebno, saj imamo urejeno družbeno prehrano.

V letošnjem letu se je opravil glavni remont TH peči. Posebej velja poudariti to, da smo izpraznjevanje vsipnega materiala in stare obloge opravili s strojem. Pri prejšnjih remontih se je izpraznjevanje peči delalo ročno, kar je zahtevalo izreden napor za vse tiste, ki so to delo opravljali. Poleg nove obzidave TH peči smo ob tej priliki menjali tudi pokrov peči. Delo pri izpraznjevanju in obzidavi peči je bilo končano v rekordnem času.

V lanskem letu je obrat elektroplavž postal samostojna TOZD. Na nas plavžarjih je, da bomo pridno in disciplinirano delali ter dobro gospodarili na vsakem koraku. Iz dobrih rezultatov pa si lahko v okviru realnih možnosti zagotovimo ustrezne osebne dohodke.

Delo plavžarjev ni lahko. Zaradi tega velja izraziti priznanje vsem tistim, ki so orali ledino na elektroplavžu. Priznanje je potrebno izraziti tudi vsem tistim, ki so se kasneje med obratovanjem zaposlili v tem obratu in pripomogli k napredku, ki ga je v tem obdobju dosegel obrat.

Ob jubileju iskrene čestitke vsem, ki so in ki so bili zaposleni v obratu elektroplavž.

III. delovno tekmovanje kovinarjev

Dne 6., 7. in 8. septembra so dnevi, ki bodo ostali udeležencem III. delovnega tekmovanja kovinarjev Slovenije še dolgo v spominu. V prijetnem tekmovalnem vzdušju so se med seboj pomerili orodjarji, brusilci, rezkalci, strugarji, livarji ter varilci v štirih različnih tehnikah varjenja (TIG, MAG, plamensko in ročno obločno varjenje).

Svečano okrašena Tehnična šola je sprejela v četrtek, 6. septembra, 205 tekmovalcev, 77 članov strokovnih komisij, 24 mentorjev in vodij ekip ter prek 100 gostov.

V Tehnični srednji šoli je bila vse tri dni razstava o izumiteljski dejavnosti, na kateri je sodelovalo 14 organizacij združenega dela, med njimi tudi naša delovna organizacija.

Teoretični del tekmovanja se je pričel ob 8. uri in je trajal 2 uri. Nato so se tekmovalci in dijaki srednje tehnične šole iz Celja na čelu z zastavonošami in pihalno godbo Železarne Štore predstavili mestu Celju.

Po končanem sprevedu je pred stavbo Tehnične srednje šole potekala svečana otvoritev tekmovanja, ki so se je med drugimi udeležili član federacije, tov. Franc Leskošek-Luka, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije, tov. Vinko Hafner in predsednik republiškega odbora sindikatov delavcev proizvodnje in predelave kovin, tov. Srečko Mlinarič, predsednik Skupščine občine Celje, tov. Jože Marolt in drugi.

Prisotne je najprej pozdravil predsednik organizacijskega odbora za izvedbo tekmovanja, tov. Srečko Mlinarič, za njim pa je govoril predsednik medobčinskega sveta sindikatov v Celju, tov. Ivan Kramar. Mešani pevski zbor je zapel himno kovinarjev; zatem je član

(Nadaljevanje na 3. strani)

ANALIZA NEGATIVNIH KAZALCEV ZDRAVJA - INVALIDNOST V ŽELEZARNI ŠTORE V LETU 1978

Analiza negativnih kazalcev zdravja v železarni Štore zahteva tudi podrobnejši vpogled v upokojevanje. Za preteklo leto smo analizirali vse upokojitve, tako redne kot invalidske (I. kategorija). Ugotovili smo, da jih gre v redni pokoj le dobrih 35 %, skoraj 65 % pa se jih invalidsko upokoji (glej tabelo I).

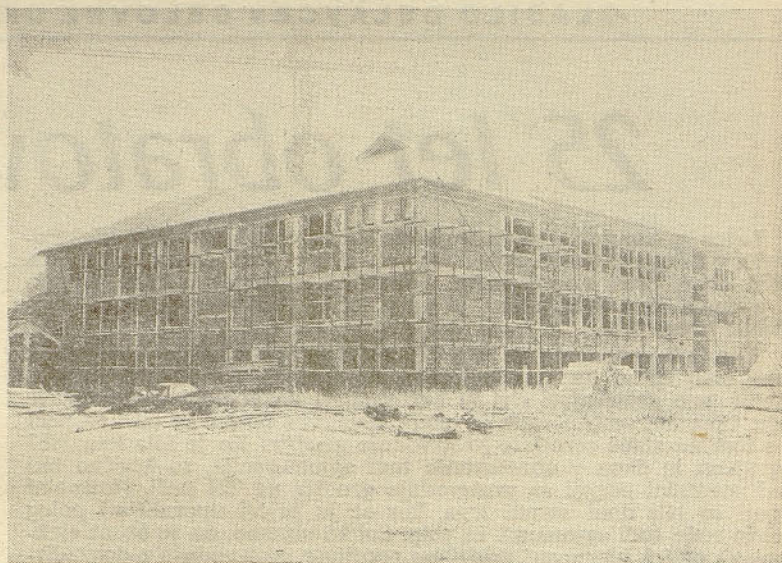
V preteklem letu je šlo največ delavcev v invalidsko iz TOZD valjarne in jeklarne in TOZD vzdrževanje. Povprečna starost invalidskih upokojenec v Železarni Štore je relativno nizka, saj znaša 52,5 let. Najstarejši je bil rojen l. 1919, najmlajši l. 1954. Tudi v redni pokoj gredo dokaj mladi, saj je povprečna starost manj kot 55 let.

Od vseh 27 invalidsko upokojenih jih je šla polovica v pokoj zaradi treh skupin obolenj: obolenj srca in ožilja (6), duševnih obolenj (5) in obolenj kostno-mišičnega sistema (4). Druge skupine bolezni so redkeje vzrok invalidske upokojitve. Gre torej za pretežno kronična degenerativna obolenja, ki jih je s pravilnim načinom življenja in primerno zdravstveno vzgojo moč preprečiti ali omejiti.

Povprečna delovna doba invalidsko upokojenih v preteklem letu v Železarni Štore je bila 30,5 let. Od tega so v Železarni Štore delali 22,4 let. Če primerjamo analizo odsotnosti z dela in tam omenjeno starostno strukturo, vidimo, da iz tistih TOZD, kjer je starostna struktura najmlajša, ni bilo v preteklem letu invalidskih upokojitev

(TT, MO). Zanimivo pa je, da je iz TOZD elektroplavž, kjer so v povprečju najstarejši delavci, bil le eden invalidsko upokojen (in eden redno upokojen).

V povprečju je bilo lani v Železarni Štore zaposlenih 3.444 delavcev. Upokojenih je bilo 42 (1,21 %), od tega 27 invalidsko (0,78 %) od vseh zaposlenih. Povprečno je bilo lani zaposlenih 3.019 moških, invalidsko upokojenih 25 (0,83 %) in 425 žensk, dve sta bili invalidsko upokojeni (0,47 %). Od redno upokojenih je več kot polovica žensk!

Zdravstveni dom je pod streho (Arzenšek)

Obisk tov. Hafnerja v Štorah

V četrtek, dne 6. septembra je bil na obisku v naši delovni organizaciji tov. Vinko Hafner, predsednik republiškega sveta ZS Slovenije, s sodelavci.

V spremstvu predstavnikov družbenopolitičnih organizacij in vodstva DO si je ogledal obrate jeklarne II, valjarne II, mehansko obdelavo in tovarno traktorjev. Predsednik KPO tov. Burnik je pred ogledom tov. Hafnerja obširno seznanil z razvojem železarne v zadnjih petnajstih letih.

Tov. Vinko Hafner na obisku v Železarni Štore

Po ogledu obratov se je tov. Hafner zadržal v dvehurnem razgovoru z našimi predstavniki. Zanimali so ga gospodarski rezultati, predvsem pa položaj tovarne traktorjev ter naši ukrepi in predlogi za izboljšanje obstoječega ekonomskega stanja v tej TOZD. O tem ga je celovito seznanil tov. Dušan Burnik, tov. Kaluža pa ga je seznanil o dejavnosti in stališčih sindikata in drugih družbenopolitičnih organizacij do omenjene problematike. Ob zaključku izmenjave mišljenj oziroma seznanitve s problematiko v TOZD TT je tov. Hafner prisotnim podal nekaj predlogov in misli, kako reševati sanacijo TOZD TT ter da reševanje tega ne sme mimo občine, ki se je dolžna v razreševanje še bolj vključiti.

Cerprav je razgovor trajal dve uri, bi bilo potrebno še več časa, da bi uspeli tov. Hafnerja seznaniti o vseh vprašanih našega razvoja, družbenoekonomskih odnosih in samoupravne ter družbenopolitične dejavnosti.

Upamo, da bomo še sprejeli tov. Hafnerja v naši sredini ter ga seznanili z našimi uspehi in težavami na ostalih področjih našega življenja.

Tabela I

Invalidsko in redno upokojeni v Železarni Štore v letu 1978 po TOZD

Tek. št. TOZD	Invalidska upokojitev	Redna upokojitev
1. Elektroplavž	1	1
2. Jeklarne in valjarne	9	3
3. Livarna I	2	4
4. Livarna II	3	4
5. MO	—	—
6. TT	—	—
7. Vzdrževanje	5	1
8. Energetika	—	—
9. Transport	1	—
10. Kontrola kakovosti	—	—
11. Stanov. gradb.	1	—
12. Družbena prehrana	1	—
13. Skupne službe	4	2
SKUPAJ	27	15
%	64,3	35,7

Tabela II

Invalidsko upokojeni v Železarni Štore v letu 1978 po mednarodni klasifikaciji bolezni

Tek. št. Obolenje	Število upokojitev
1. Infekcijska obolenja	3
2. Neoplazme	1
3. Endokrine bolezni	—
4. Obolenja krvi in krvotvornih organov	—
5. Duševna obolenja	5
6. Obolenja nevr. sistema in čutil	1
7. Obolenja cirkulatornega sistema	6
8. Obolenja respirat. sistema	2
9. Obolenja digestivnega sistema	1
10. Obolenja genitalno urinarnega sistema	1
11. Komplikacije nosečnosti, poroda	—
12. Bolezni kože in podkožja	—
13. Bolezni mišično-kostnega sistema	4
14. Kongenitalne anomalije	—
15. Stanja nastala v perinatalnem obdobju	—
16. Simptomi, znaki in nezadostno definirana stanja	—
17. Poškodbe in zastrupitve	3
SKUPAJ	27

Analiza nesreč pri delu v SR Sloveniji za leto 1978

Po podatkih zavoda za zdravstveno varstvo se je v Sloveniji v letu 1978 pripetilo skupno 48.456 nesreč pri delu. V primerjavi z letom 1977 to predstavlja povečanje za 5.295 nesreč.

To število nesreč pri delu nam ponazarja vse oblike nesreč, ki so se pripetile zavarovancem kot delovne nesreče, profesionalnih obolenj kakor tudi tistih zavarovancev, ki so zavarovani samo za primer invalidnosti in telesnih poškodb (kot posledica nesreče pri delu. V tem skupnem številu delovnih nesreč so upoštevane tudi nesreče na poti na delo in z dela kot tudi vse druge nesreče, ki se smatrajo kot nesreče pri delu po obstoječem pravilniku. Zaradi te podrobnejše evidence je bilo v letu 1978 resnično le 41.188 nesreč pri delu, to se pravi 50 nesreč na 1.000 zavarovancev.

Največje število delovnih nesreč se je pripetilo v industriji ter rudarstvu, kar je tudi povsem razumljivo, saj je v teh vrstah industrije največ nevarnih delovnih mest in delovnih nalog, to se pravi naloge in opravila s povečano nevarnostjo. V tej dejavnosti je bilo v lanskem letu 349.535 zaposlenih ter se je pripetilo 27.463 nesreč pri delu oziroma 78,5 na 1.000 zaposlenih, pri čemer je bilo 26 delovnih nesreč s smrtnim izidom.

Tudi v drugih panogah dejavnosti je bilo dosti delovnih nesreč, vendar na žalost prednjači kot panoga z največ nesrečami pri delu industrija ter rudarstvo.

Analiza in izvor delovnih nesreč nam prikazujeta, da je največkrat kot vzrok delovne nesreče neupoštevanje varnostnih delovnih predpisov ter malomarnost in nepoznavanje nevarnosti, ki so v nekaterih panogah kljub modernejši tehnologiji še vedno prisotne. Tudi pri analizi smrtnih nesreč pri delu je podobno. Ponesrečeni so največkrat kršili predpise o varnem delu, niso bili seznanjeni z nevarnostmi ali o teh nevarnostih niso bili dovolj poučeni.

Med materialnimi povzročitelji so največkrat transportna sredstva, stisnine med premične in nepremične dele strojev ali udarci ob te predmete. Po delih telesa je bilo poškodovanih največ rok in nog, stisnin prsnega koša ter drugih organov človeškega telesa. V letu 1978 je bilo registriranih 322 novih primerov profesionalnih obolenj oziroma 3,9 primerov na 10.000 zavarovancev, kar predstavlja 51 primerov manj kot v letu 1977. Med temi obolenji je največ primerov obolenj delavcev, ki na delovnem mestu pridejo v stik z materiali, in to v okoljih, ki so škodljiva za zdravje, a največkrat pri tem ne uporabljajo osebnih zaščitnih sredstev. Registrirano je bilo, da so obolenja zaradi silikoze v upadanju, toda vedno več je poškodb organov sluha ravno zaradi prej navedenih vzrokov o neuporabi osebnih zaščitnih sredstev. V lanskem letu je bilo izgubljenih 34 delovnih dni za primer profesionalnega obolenja, kar tudi predstavlja povečanje za dva dni v primerjavi z letom 1977.

Analiza delovnih nesreč prikazuje, da bo potrebno še bolj vključiti vse dejavnike, tako strokovnih služb v delovni organizaciji, družbenopolitičnih organizacij ter vseh drugih, da bodo rezultati na področju varnega dela in humanizacije dela čim boljši. To je tudi eden izmed osnovnih pogojev za doseganje čim večjih in čim boljših poslovnih rezultatov v vseh panogah, saj predstavlja delovna nezgoda v kateremkoli obratu izpad delavca iz delovnega procesa, strošek za delovno organizacijo, obenem pa velike materialne in nematerialne izgube vseh, ki so v takšnih delovnih nesrečah ali obolenjih udeleženi kot posamezniki.

Tudi naša delovna organizacija Železarna Štore je ena izmed organizacij panoge industrije ter rudarstva, ki ima po analizi največ delovnih nesreč pri delu na število zaposlenih. Zaradi specifičnosti proizvodnje in tehnološkega procesa bo potrebno še večjo skrb posvetiti ureditvi in realizaciji varnih ter humaniziranih delovnih pogojev, obenem pa vsem zaposlenim omogočiti, da bodo s pravilnim ter varnim delom z upoštevanjem vseh varnostnih mer in disciplin dosegali največje in najboljše delovne rezultate.

V prihodnji številki železarja bomo objavili analizo nesreč pri delu v naši delovni organizaciji v letu 1978 in stanje v prvih osmih mesecih letošnjega leta.

Pisanec

Ob pričetku šolskega leta Hortikultura '80 na osnovni šoli Štore

Na osnovni šoli Štore smo se dobro pripravili na pričetek šolskega leta 1979/80. Na centralni šoli bo 19 oddelkov s 491 učenci. Na podružnični enoti Svetina bosta 2 oddelka s 26 učenci, v Kompolah 2 oddelka s 38 učenci in na Teharjah 2 oddelka s 32 učenci. Zaradi uvajanja celodnevne oblike dela in težnje po kvalitetnejšem delu bodo letos v tej obliki živeli tudi učenci šestih razredov, vse skupaj torej COŠ že 13 oddelkov s 328 učenci. Preostali učenci so v glavnem vključeni v oddelke podaljšanega bivanja. Na novo, prvič, pa bo letos uveden oddelek glasbene šole. Učenci se bodo učili trobila in pihala.

S pogoji za delo se še vedno ne moremo pohvaliti. Še posebej to velja za pomanjkanje prostorov. Trenutno je sicer v gradnji sekundarna telovadnica. Upanje, da bodo dani vsi pogoji za delo v celodnevni šoli, imamo šele ob koncu leta 1980, ko bo zgrajen prizidek z dodatnimi učilnicami. Železarna, ki ima sicer velik posluh za težave in razvoj šole, pravkar usposablja za nas velik kos zunanjih površin, ki bodo učencem omogočile kvalitetnejšo rekreacijo glede na podaljšano bivanje v šoli. Omembe vredno je dejstvo, da nam železarna uredi s svojimi strokovnjaki nadzor

(Nadaljevanje s 1. strani)

amaterskega gledališča ŽELEZAR iz Štor, tov. Franjo Kerznar, nastopil z recitacijo »Knapova molitev«. Pihalna godba železarjev iz Štor je zaključila svečano otvoritev.

Po kosilu je sledil odhod tekmovalcev na tekmovalna mesta. Tekmovanje je potekalo na več mestih. V Tehnični srednji šoli v Celju so tekmovali orodjarji in varilci v štirih varilnih tehnikah, v Železarni Štore livarji, v Šolskem kovinarsko-metalurškem centru strugarji, v Zrečah pa rezkarji in brusilci. Tekmovanje v praktičnem delu se je nadaljevalo v petek do 19. ure. Ob 19,30 pa je bil sprejem pri predsedniku Skupščine občine Celje.

V soboto, zadnji dan tekmovanja, je bilo v dvorani kina UNION posvetovanje o izumiteljski dejavnosti, ki so mu prisostvovali vsi udeleženci, kovinarji. Sledil je obisk v Pivovarni Laško.

Ob 13. uri, ko so komisije zaključile svoje delo, je bil na vrsti zaključek tekmovanja. Najprej je jeseniški delavec, tov. Jože Gračnar, prebral pozdravno brzojavko predsedniku republike Jugoslavije, tov. JOSIPU BROZU TITU. Nato je sledila razglasitev rezultatov ter podelitev nagrad in priznanj. Vse se je zaključilo s kulturnim programom in kosilom.

USPEHI NAŠIH TEKMOVALCEV

Tudi naša delovna organizacija je imela na tem tekmovanju svoje tekmovalce, a žal s preskromno udeležbo, saj je tekmovalo le 9 tekmovalcev (5 livarjev, 2 varilca, 2 strugarja).

Dosežena sta bila dva dobra rezultata, saj sta livar, tov. Ivan Stojan in varilec, tov. Vlado Geršak, osvojila 5. oziroma 6. mesto, kar je na republiškem tekmovanju v tako močni konkurenci vse-kakor uspeh.

Tudi ostali tekmovalci iz naše delovne organizacije so dosegli lepe uvrstitve: tov. Jože Škoberne, livar — 8. mesto; tov. Milan Tržan, livar — 11. mesto; tov. Rafael Pirš, livar — 15. mesto; tov. Ivan Judež, livar — 21. mesto; tov. Franc Teržan, varilec — 15. mesto; tov. Božo Platovšek, strugar — 15. mesto; tov. Branimir Rakuš, strugar — 18. mesto.

Republiško tekmovanje je v celoti uspelo, saj je dokazalo in opravičilo svoj namen. Vedeti pa moramo, da tako tekmovanje nima za cilj le uvrstitev na prvo mesto, temveč sklepanje novih poznanstev, izmenjavo teoretičnega in praktičnega znanja, kar je vsekakor pridobitev za vsakega udeleženca tega tekmovanja. Zato upam, da bo drugo leto na republiškem tekmovanju naša delovna organizacija zastopana z večjim številom tekmovalcev.

Na svidenje v Mariboru!

Jernej Turnšek

Hortikultura '80

Verjetno je vsem krajanom znana ta beseda v naslovu; za tiste pa, ki ne vedo kaj pomeni (upam, da je v Štorah še kakšen tak človek), bi povedal, da je to latinska beseda, ki se ji po naše reče VRTNARSTVO. In zakaj akcije ne imenujemo enostavno VRTNARSTVO '80.

Kakorkoli že, zadeva z olepševanjem okolja, kar naj bi akcija dosegla, je v teku — tako je vsaj ugotovila komisija oziroma odbor, ki mu načeljuje tovariš Bokšan. Pri akciji naj bi sodelovali vsi prebivalci, predvsem pa so dolžni dajati pobudo hišni sveti, mladina, vodstva tovarn in družbenopolitične organizacije. Akcija naj bi dosegla svoj vrhunec naslednje leto (zato tudi tista številka 80). Zajela naj bi predvsem kraja Štore in Kompole, v ostalih območjih naj bi poskrbeli prebivalci z očiščevalnimi akcijami, kajti narava je na deželi poskrbela za svoje vrtnarstvo — nikakor pa ne za vse tiste kupe plastike in odpadkov, ki jih ljudje mečejo v neoskrunjeno naravo (vsaj na Pečovju in v Laški vasi je tako). Zato je tudi ena od skrbi Hortikulture '80 nabava selečega se zbiralnika za smeti (po raznih mestih različnih območij). Vključimo se vsi v to dobronamerno akcijo, olepšajmo Štore in kraje okoli njih, ljubimo in ohranjajmo naravo, katere del smo!

J. Kragelj

Osnovna šola Štore

NAGRAJEVANJE NAJPRIZADEVNEJŠIH IZUMITELJEV

Z namenom, da bi dejavnost naših izumiteljev še bolj zažive-la, da bi k sodelovanju pritegnili še več sodelavcev in obenem posebej nagradili najprizadevnejše, uvaja Društvo izumiteljev in avtorjev tehničnih izboljšav — DIATI Železarnne Štore vsakoletno podelitev nagrad »Inovator leta«, »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja« in »Množični inovator«. Višina nagrade »Inovator leta« bo znašala dva, višini nagrad »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja« in »Množični inovator« pa po en povprečni mesečni osebni dohodek na delavca v naši železarni iz preteklega leta.

Nagrada »Inovator leta« bo podeljena izumitelju, ki bo v obravnavanem letu z enim ali več izumi prihranil največ. Pri ocenjevanju se bodo upoštevali samo izračuni za prvo obračunsko obdobje, ki jih bodo potrdili ustrezni samoupravni organi. Če bo več avtorjev z enako višino prihrankov, bo nagrado prejel tisti, ki bo imel za obravnavane predloge višji seštevek faktorjev u-stvaritvene sposobnosti.

Nagrada »Najuspešnejši inovator z netehničnega področja« bo podeljena izumitelju, ki bo z enim ali več izumi v obravnavanem letu prihranil največ na netehničnem področju (organizacija, komercialna, finance, varnost pri delu itd.). Če prihrankov ne bo moč izračunati, se bodo upoštevali kriteriji kot so koristnost, izvirnost itd.

Nagrada »Množični inovator« bo podeljena izumitelju, ki bo v obravnavanem letu imel največ sprejetih izumov. Če bo več izumiteljev z enakim številom izumov, se bo kot dodatni kriterij upoštevala vsota potrjenih prihrankov za prvo obračunsko obdobje. Nagrada bo podeljena, kadar bo imel vsaj en izumitelj v obravnavanem letu sprejete vsaj tri izume.

Nagrajenci bodo lahko posamezniki ali skupine predlagateljev. Skupini predlagateljev se bodo upoštevali le skupinski predlogi, ne pa tudi predlogi posameznikov iz te skupine. Posameznemu predlagatelju iz te skupine se bo pri samostojnem kandidiranju upošteval le delež, s katerim bo udeležen pri skupinskem predlogu, vendar le takrat, kadar skupina s predlogom ne bo kandidirala. Nagrade bodo podeljene delavcem, zaposlenim v Železarni Štore, delavcem, ki bodo del obravnavanega leta zaposleni v naši delovni organizaciji, preostali del pa v drugi organizaciji združenega dela v okviru sestavljene organizacije združenega dela Slovenskih železarn, pa tudi našim upokojencem.

Izbor bo na predlog Oddelka za inovacije opravila posebna petčlanska strokovna komisija, ki jo bo imenoval upravni odbor DIATI.

Nagrade bodo podeljene vsako leto na letni konferenci društva.

Dušan Krošl

Cerkev sv. Janeza - nekdanji grad Prežin

Prebirajoč glasilo pionirjev in mladincev Osnovne šole Store ODMEVI, sem med zanimivimi sestavki učencev te šole zasledil tudi nekatere zgodovinske sestavke o naši bližnji okolici. Tako kot je mene, bo tudi vas presenetila ugotovitev, da zelo malo vemo in poznamo preteklost naših krajev — okolice Štor. Ugotovitev je hkrati postala odločitev, da te sestavke objavimo, tako kot so jih zapisali učenci v našem glasilu, Štorskem železarnju.

Iz Štor se skozi dolinico Toplico vije ozka asfaltirana cesta, ki vodi proti Šentjanžu in Svetini. Med Kompolami in Svetino se ti pogled ustavi na visokem skalnatem hribu, ki ga domačini imenujemo »pečine«. Na njem stoji zanimiva cerkev Sv. Janeza, ob njej pa nekaj metrov stran na drugi strmini samostojno stoječi zvonik. Radovednega izletnika bo verjetno zanimalo, od kod ta zvonik. Starejši občani mu bodo radi postregli z njegovo zgodovino in zgodovino svoje vasi, saj so ponosni na svoje krajevne znamenitosti.

Pred več kot petsto leti so v dolini reke Voglajne na dobro zavarovanih mestih stali mikavni gradovi. Bili so v posestni zvezi po fevdnem gospodu, krškem škofu in fevdnikih. Nad Kompolami (Št. Lovrencem) je stal na mestu sedanje cerkvice Sv. Janeza grad Prežin, last Prežinskih. Grof Friderik Celjski pa se je zanimal zanj zaradi bližine Celja. Zgodovinski viri pričajo, da se je

za posest gradu vnel družinski prepir med Prežinskimi in Saffnerji, ki so si bili v sorodstvu in so prebivali na bližnjem gradu. Njihov prepir je izkoristil podjetni Celjan Friderik in za veliko denarno vsoto kupil grad ter zemljo okrog njega in nad njim. Fevdni gospod, krški škof, je potrdil to prodajo in izročil posest celjskemu grofu. Ta je potem iz neznanih razlogov grad porušil. Pozneje so iz istega kamena sezidali cerkev in tudi stolp, ki stoji na mestu prejšnjega grajskega stolpa. Predvidevajo, da so ju zgradili s pomočjo tlake. Podatki tudi povedo, da je cerkev stala že 1525. leta in da je približno toliko stara kot cerkev Sv. Lovrenca.

Domačinka, stara ženica, mi je pripovedovala, da se je nekemu kmetu iz vasi ponoči prikazala Marija in mu ukazala, naj na razvalinah gradu vaščani sezidajo cerkev. Ponižni in verni kmetje so kmalu na grajskih temeljih sezidali današnjo cerkev. Legenda še pravi, da cerkveni zvon zvoni že od leta 1600 ter da je nekje v skalah zakopan zlat teloh.

V vasi pod gradom so se vse do danes ohranila imena, ki so tesno povezana z nekdanjim gradom. Tako se na primer domačija pod gradom imenuje Podložnik, Straža po straži, ki je opozarjala pred Turki in drugimi nevarnostmi, predel Gosjak nosi ime po farmi, na kateri so celjski grofje gojili gosi. Tudi na starejših hišah lahko še danes opazijo nekakšne kroge, s katerimi so celjski grofje označevali družine, ki so bile oproščene tlake. Pri kmetu Hojniku je viden rov, s katerim je bila vas povezana z gradom.

Mislím, da sem deloma potešil popotnikovo radovednost v zvezi s slikovito cerkvijo in samostojno stoječim zvonikom ter da je zvedel nekaj tudi o sami vasi Šentjanž, nekoč Prežinska imenovani. Če vas bo pot zanesla tod mimo, vas vabim, da si tudi vi ogledate ta hribovit, toda zanimiv kraj. Ne bo vam žal!

V naslednji številki bomo objavili sestavek »Teharski plemiči« (op. ur.).

Roman Suligoj
Peter Tofant

Obravnavani izumi

Komisija za gospodarjenje v TOZD jeklarn in valjarn je pri obravnavi izumiteljskih predlogov sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog tov. Mirka Gajška iz TOZD jeklarn in valjarn št. 368, »Sprememba izdelave šob grelcev na koračnih pečeh v valjarni II«, je bil že obravnavan na 24. seji komisije za racionalizacije. Avtorju pripadajo tri posebna nadomestila. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 a. Potrdi se izračun prihranka 126.378 din, na osnovi katerega pripada avtorju prvo posebno nadomestilo.

2. Predlog tov. Mirka Gajška iz TOZD jeklarn in valjarn št. 369, »Odstranitev stebričkov med gorilci koračne peči v valjarni II«, je že bil obravnavan na 24. seji komisije za racionalizacije. Avtorju pripadajo tri posebna nadomestila. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 1 a. Potrdi se izračun prihranka 505.512 din, na osnovi katerega pripada avtorju prvo posebno nadomestilo.

3. Predlog tov. Srečka Senčiča, tov. Gojka Manojlovića in tov. Ivana Godičlja št. 152, »Odlivanje jekla nazaj v peč«, je komisija obravnavala in na osnovi prihranka 240.085 din odobrila izplačilo II. posebnega nadomestila. Vsak prejme enak delež. Tov. Senčič se nadomestilo odpoveduje v korist delovne organizacije.

4. Predlog tov. Franca Godičlja in tov. Marka Fajdige št. 391,

»Vgraditev blokade s časovno omejitvijo na elektromotorju prevlačnika št. 1«, se sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 1 a. Avtorjema pripadajo tri posebna nadomestila. Prvo, ki si ga avtorja delita v razmerju 50 : 50, je bilo izračunano na osnovi prihranka 78.914 din.

5. Predlog tov. Ivana Sekolca št. 418, »Preureditev pnevmatike v adjustaži valjarna I«, se sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 3 b. Avtorju pripadajo tri posebna nadomestila. Prvo je bilo izračunano na osnovi prihranka 232.336,03 din.

Komisija za gospodarjenje v TOZD MO je pri obravnavi izumiteljskih predlogov sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog tov. Vlada Gradiča in tov. Ferda Žlendra št. 421, »Naprava za bočno ravnanje brusilne plošče«, se sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 c. Prihranek predloga se bo ugotavljal eno leto po realizaciji.

2. Predlog tov. Jožeta Korenta št. 181, »Preprečevanje kratkih stikov na stružnicah«, se sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 b. Na osnovi enkratnega prihranka v višini 76.121,76 din mu pripada enkratno posebno nadomestilo.

3. Predlog tov. Zdravka Šeliga in tov. Vladislava Mlakarja št. 367, »Univerzalna naprava za brušenje konic in konusov«, se

sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 b. Avtorjema pripadajo tri posebna nadomestila. Prvo se obračuna na osnovi prihranka 74.433,25 din.

Komisija za gospodarjenje v TOZD tovarna traktorjev je pri obravnavi izumiteljskih predlogov sprejela naslednje sklepe:

1. Predlog tov. Dušana Krošla in tov. Boža Ščurka iz TOZD vzdrževanje št. 405, »Vgraditev končnega stikala in elektro krmilnega pnevmatskega razvodnika za pravočasno spuščanje mize pri varjenju krivine šasijskega traktorja«, se sprejme. Avtorjema pripada pavšalno nadomestilo, ki si ga delita v razmerju 50 : 50.

2. Predlog tov. Slavka Prešerna in tov. Rudija Košenine iz TOZD vzdrževanje št. 407, »Naprava za segrevanje vode s pomočjo pregrete pare za lakirnico telesa traktorja«, se sprejme. Faktor ustvaritvene sposobnosti je 2 b. Avtorjema pripada več posebnih nadomestil po enem letu uporabe predloga.

3. Predlog tov. Alojza Ciglerja iz DS komerciala št. 431, »Vozilo Apekar — nov proizvod«, je komisija obravnavala in sklenila, da se predlog ne sprejme, ker za novi proizvod tovarna traktorjev ni opremljena in bi ga tudi sicer spremljali isti problemi z oskrbljenostjo materiala kot pri proizvodnji traktorjev.

Oddelek za inovacije

Dopisujte v

Štorski
ŽELEZAR

Oddelek glasbene šole v Štorah

Z novim šolskim letom je bil na osnovni šoli v Štorah ustanovljen dislocirani oddelek glasbene šole Celje.

Oddelek, ki je bil ustanovljen na pobudo pihalnega orkestra in s pomočjo vodstva osnovne šole, je bil v Štorah že dolgo zaželen. Sedaj se mladim šolarjem ne bo potrebno voziti v Celje, da bi se temeljito seznanili s trobento, klarinetom ali flavto. V prvem šolskem letu se je prijavilo za te instrumente 21 učencev; ravno toliko starih instrumentov si je bilo možno izposoditi pri pihalnem orkestru.

V glasbeni stroki zelo primanj-

kuje pedagogov, zato bosta poleg učitelja tov. Stanka Pojavnika iz celjske glasbene šole učila začetno stopnjo odlična štorska godbenika tov. Ivan Medved in Bojan Grajžl.

Učenci, ki imajo pouk instrumenta dvakrat tedensko in enkrat nauk o glasbi, bodo ob koncu šolskega leta z nastopom pokazali pridobljeno znanje in opravili izpit. Z uspešnim zaključkom šolanja bodo lahko postali člani pihalnega orkestra in s tem bo orkestru zagotovljen stalen pritok novih godbenikov.

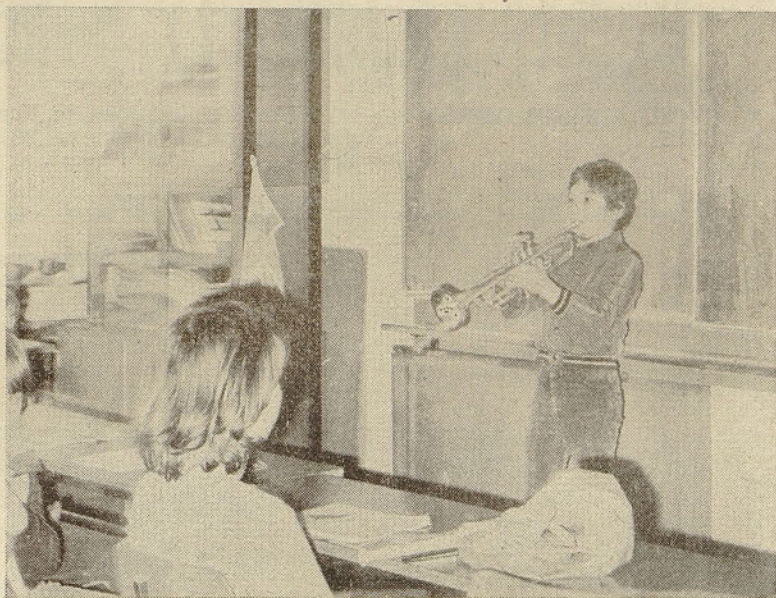
prof. Franc Zupanc

Najmlajši navdušenci s svojimi instrumenti

Perspektivni klarinetisti. Od leve proti desni: Matjaž Malgaj, Mladen Gašper in Benjamin Žibret

Najmlajši član Štorskega pihalnega orkestra, Dejan Žohar, je zaigral prijateljem — učencem glasbene šole

Letovanje gasilcev na Debelem Rtiču

Kot vsako leto, so tudi letos štorski gasilci organizirali letovanje na Debelem Rtiču, ki naj bi se ga udeležili vsi pionirji-gasilci, ki niso imeli možnosti, da bi šli na morje s starši. Tako smo se v soboto, 7. julija, zgodaj zjutraj odpeljali izpred gasilskega doma v Štorah z avtomobili do železniške postaje v Celju. Tu smo sedli na vlak, ki nas je popeljal do Zidanega mostu, kjer smo presedli, nato pa vožnjo nadaljevali do Kopra. Tam nas je že čakal avtobus, ki nas je odpeljal do Debelega Rtiča. Takoj po prihodu v tabor so nas razdelili po sobah, kjer smo najprej spravili obleke v omarice, si uredili postelje, nato pa odšli na kosilo. Po kosilu in počitku smo se veseli in polni pričakovanj odšli kopat.

Kakšen je bil naš dnevni red?

Vstajali smo zjutraj ob 6,30 ter si pospravili postelje. Kmalu zatem se je oglasila sirena, ki nas je klicala na jutranjo telovadbo, po tej smo imeli umivanje ter zajtrk, nato še učno uro iz pod-

ročja gasilstva. Zatem smo imeli 2 uri kopanja, ob 11,30 kosilo, po kosilu 2 uri počitka, nato do večerje popoldansko kopanje. Pozabiti ne smem na dopoldansko in popoldansko malico, za katero je bilo večinoma sadje. Po večerji smo imeli do 20. ure prosto zabavo, kjer smo prirejali razne igre, prepevali in se pripravljali za nastop v kulturnem programu na predvečer odhoda domov. Ob 20,30 je bilo umivanje, zatem pa v posteljo.

To letovanje mi je bilo zelo všeč, saj sem videla mnogo lepih krajev, kamor smo hodili na izlete, pa tudi v domovanju samem. Domov sem odnesla polno najlepših vtisov in mislim, da bom šla tudi drugo leto, seveda, če mi bo to omogočeno.

Za to letovanje se moramo zahvaliti predvsem vodstvu gasilskega društva Železarne Štore in tudi vodičem, ki so nas spremljali in skrbeli za prijetno počutje.

Darja Užmah,
6. c razred,
Osnovna šola Štore

Skupen posnetek pionirjev-gasilcev na letovanju na Debelem rtiču

Deseti (jubilejni) pohod železarjev na Triglav

PONOVO V TRIGLAVSKEM POGORJU

Tradicija se ni izneverila: tudi letos smo se železarji povzpeli na očaka slovenskih in jugoslovanskih planin, na Triglav. Bil je to že deseti tovrstni pohod in tudi tokrat so ga organizirali jeseniški železarji kot preostalih devet pred tem. Sodeč po zaključku pohoda v dolini Krme, je pohod dobro uspel in ni razloga, da bi v to trditev podvomili.

takšne strmine in serpentin. Vendarle smo prišli do našega prvega cilja, do doline Zadnjice.

»HODITE POČASI IN ENAKOMERNO«

je dejal naš vodnik Stane pred začetkom pohoda. Se nekaj napotkov o hoji navkreber in krenili smo. Sprva kot ogromna skupina, ki se je počasi raztegnila v dokaj dolgo kolono. Najprej dosti govorjenja, eni o hoji

jo, nismo pa še bili pri njej. Morali smo hoditi še najmanj pol ure, kar se je marsikomu zdelo neznansko dolgo. In ko smo prišli, smo si privoščili, kaj bi drugega, pivo. Pivo bi si zaslužilo veliko začetnico in ogromno spoštovanje, tako smo ga bili željni.

Odprli so se nahrbtniki in »na sveto« je vsakdo prinesel, kar je imel. Morali smo nadomestiti izgubljene kalorije in si nabrati prepotrebne moči.

»GREMO NA TRIGLAV, JUTRI PA MORDA ŠE ENKRAT«

je nekdo predlagal. Ne spominjam se več, kdo je to bil. Pa tudi pomembno ni. Sprva nas je bilo samo nekaj, ki smo čutili »potrebo«, da nadaljujemo pot. Na utrujenost, ki se nas je lotevala proti koncu vzpona proti Doliču, smo pozabili. Kako tudi ne bi, ko ni bil naš končni cilj Dolič, marveč očaj Triglav. In morali smo nadaljevati pot.

Ura je bila tri popoldne, ko smo se odpravili po znameniti in lepi Kugyjevi poti proti Triglavu. Pa nas ni bilo samo nekaj. V koči jih je ostalo le nekaj, večina je krenila proti Triglavu.

Sprva ponovno serpentine, ki so kmalu minile. Pot je nato položna. Obidemo Šmarjetno glavo (2358 m), gremo pod Zelenicami in mimo nekdanje italijanske karavle na Zaplanji, ki je še dobro ohranjena, le streha počasi propada.

Prične pa nam jemati — ponovno sapo, ko se vzpenjamo po melišču. Vsem je verjetno dobro poznan sistem: dva koraka naprej, en korak nazaj. Triglav je še vedno daleč in tako visoko. Vem, da je marsikdo pričel misliti na povratek in iskati — seveda potihoma — krivca za to odločitev, da takoj nadaljuje pot na Triglav. A bili smo tudi vztrajni in nadaljevali smo pot.

TOLIKO DAJEMO ZA CESTE, PA TAKŠNA POT!»

To je v šali dejal nekdo od onih, ki smo jih srečali v steni Triglava, in ki so se že vračali. Začetek vzpona ni bil nič kaj obetaven: v steni klini, pa jeklena vrvi in prav paziti moroš, da bi slučajno ne imel opraviti z

Gorsko reševalno službo. Srečanje s spuščajočimi se planinci ni tako nič kaj prijetno. Napredovali smo zato zelo počasi.

Po približno 20. minutah smo prispeli na sedlo med Triglavom in grebenom Noga (okoli 2500 m), ki se imenuje Triglavška škrbina (2659 m), odkoder se je odprl lep pogled na Velo polje ter globoko pod nami kočjo Planiko. Postali smo že boljše volje in ponovno nas je navdalo upanje, da bomo še kdaj na vrhu Triglava.

Kot bi bili prerorjeni in bi dobili novo moč, smo nadaljevali pot. Poslej je šlo hitro naprej in nekaj po peti uri smo bili na vrhu Triglava.

ZADOVOLJSTVO, FOTOGRAFIRANJE, ŠTAMPILJKA...

Prvo, kar je gotovo vsakdo začutil, ko se je povzpel na vrh, je bil občutek zadovoljstva. Čeravno je hoja na Triglav postala že pravcata romarska pot (pravijo celo, da nisi dober državljan, če nisi bil vsaj enkrat na Triglavu; kot da je to nekak simbol moškosti, dozorelosti ali kaj), vendarle ni od muh takale hoja. In končno, tudi ne pride vsakdo na Triglav. Potreben je pogum, volja, moč in še marsikaj.

Razgled, ki se nam je ponudil, je bil resnično enkraten. Rahla meglica, ki je dokazovala, da je zrak topel in da že nekaj časa ni deževalo, je sicer nekoliko ovirala razgled, a nas to ni preveč motilo. Sosednje vrhove smo lepo videli, globoko pod nami pa je bila, dokaj temačna in skrivnostna, dolina Vrat.

Naenkrat smo vsi navalili na kovinski žig, ki naj nejevernim Tomažem potrdi, da smo bili resnično na Triglavu. Vsakdo je imel s sabo kopicico razglednic, pa še planinsko ali transverzhalno izkaznico in podobne reči.

Še zadnji pogled naokrog, potem smo si dali opraviti s sila pomembnim dejanjem: krst vrh Triglava. Bilo jih je precej med nami, ki so bili tokrat prvič na Triglavu in po stari planinski in slovanski navadi jih je bilo potrebno krstiti.

Nič lepšega kot gorski svet!

Kot se je ugotovilo ob zaključku pohoda, se ga je udeležilo okrog 550 delavcev iz domala vseh delovnih organizacij, združenih v ZP Slovenske železarne: delavci železarn Jesenice, Štore in Ravne, Metalurškega inštituta iz Ljubljane, Tovila iz Ljubljane, Žične iz Celja, Verige iz Lesc in Plamena iz Kroke.

Letošnjega pohoda so se udeležili tudi gostje — predstavniki vseh ostalih jugoslovanskih železarn.

»TJA GOR MORAMO PRITI?!!!«

Takole se je marsikdo od nas vprašal, ko nas je avtobus pripeljal v jutranjih urah v dolino Trente, točneje, v dolino Zadnjice, kot se ta del Trente imenuje. Počutili smo se tako majhne in nemočne, ko smo si ogledovali visoke gore in strme stene, ki so nas z vseh strani obkrožale.

Sicer smo s te strani »napadali« Triglav samo mi, udeleženci pohoda iz Štor. Ostale skupine so odšle na pot po drugih poteh: iz Kota na Staničevo kočjo, iz Vrat na Skrlatico, z Rudnega polja na Kredarico, iz Vrat čez Prag na Staničevo kočjo.

Naša pot se je pričela že ob 5. uri zjutraj, ko je naš avtobus, brez praznega sedeža, krenil iz Štor in nekaj minut kasneje iz Celja proti Jesenicam, kamor smo prispeli dobri dve uri kasneje. Tu smo »prevzeli« nekaj vrlih jeseniških spremljevalcev z vodnikom Stanetom na čelu.

Kratek postanek v Kranjski gori smo izkoristili za skromno okrepčilo (kdor ga je bil seveda potreben) in za razdelitev rdečih majic in značk s simbolom letošnjega pohoda. Tako opremljeni smo nadaljevali pot prek Vršiča, kjer je naš avtobus tudi prvič »zdzelalo«, saj očitno ni vaju

po gorah, prejšnjih pohodih ipd., drugi o tem, kako bo potekal ta pohod. Počasi, ko je pričelo primanjkovati sape, pa je minila tudi volja do pogovora in vsakdo se je verjetno zamislil nad svojo »usodo«.

Stane se je tudi tokrat izkazal kot izvrsten vodič. Hodili smo počasi, tako da smo si lahko prvi počitek v »hladni senčici« privoščili šele po dobrih dveh urah in pol.

Nekaj sto metrov je bila pot še kar položna, nato se je začelo...

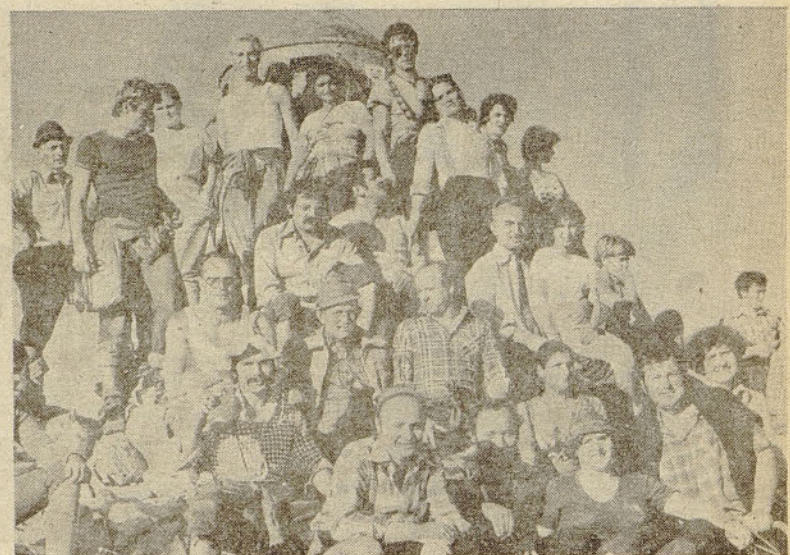
ZOISOVA ZVONČNICA IN SE KAJ

Verjetno nihče iz skupine, ki po tej poti doslej še ni hodil, ni pričakoval, da bo pot tako zanimiva in lepa. Čeprav se je serpentinasta pot vlekla v neskončnost, se je z vsakim metrom širil vse lepši razgled. Pod nami se je počasi odpirala Trenta, za njo pa vedno novi visoki vrhovi Julijcev. Iz daljave in meglice se je počasi izkopal tudi sloviti in prelepi Jalovec, ki je lep le, če ga gledaš od daleč: če si ga vzameš za cilj svoje ture, moraš pošteno gristi kolena, da ti to tudi uspe.

Pot iz Zadnjice proti Doliču, kamor smo bili namenjeni pred vzponom na Triglav, je bila za nas zanimiva še zaradi nečesa: bogato je bila »opremljena« s planinskim cvetjem, tudi s takimi, redkimi in zato zaščitnimi rožicami, med katerimi je kraljevala mala Zoisova zvončnica. Moraš imeti posebno izurjene oči, da jo lahko zapaziš. In kot se za prave planince spodobi, jih nihče ni trgal za svojo »zbirko«.

KONČNO NA DOLIČU

Marsikomu je že močno pojemala sapo, ko smo končno zagledali del strehe Tržaške kočje na Doliču (2152 m). Zagledali smo

Vrh Triglava bi kmalu zmanjkalo prostora

KRST VRH TRIGLAVA

Kakor se to čudno sliši, da bi nekoga vrh Triglava krstili, to ni v bistvu nič nenavadnega. Povsem enostavno je: potreben je nekdo, ki te krsti, drugi, ki je krščen, in krsta ne more biti, če nimaš s sabo planinske vrvi, s katero »blagosloviš« po častiti zadnji plati vsakogar, ki je krsta potreben.

Ni bil slučaj, da smo krstili predvsem ženske zadnjice. Fantje so bili že prej na Triglavu (vsaj rekli so tako!); dekliške zadnjice so bile pa tako simpatično nape-te, da je vrv kar sama švigala po njih.

Po obveznem fotografiranju — sestop. Čudno: v dolini smo bili neprimerno hitreje kot na vrhu. Morda tudi zato, ker se je že pričelo mračiti in na Dolič smo pripeli, ko je bilo že pošteno temno.

»NI PIVA!« KAKŠNO RAZOČARANJE!

Po prihodu na Dolič nas je čakalo edino, zato pa tako zelo, zelo veliko razočaranje. Triglav nam je pošteno izsušil grla in zdelo se nam je, da trpimo neznanosko žejo. V koči pa: »Ni več piva!«. Nekaj minut za tem: »Ni

vzpon. Tako se je na vrh odpravila manjša skupina.

Preostali smo se okrog 7. ure odpravili okrog triglavskega masiva proti koči Planika, se tam malce okrepčali, ponovno fotografirali (kot da je fotografiranje že kar sestavni del hoje po planinah) in nato krenili.

PIKNIK V KRMI

Krenili smo navzdol. Najprej po serpentinah na Konjski pre-val (2020 m), od tod po neskončno dolgi poti v dolino Krme. Več kot tri ure smo se spuščali. Nič kaj posebnega nismo doživeli, nekdo iz skupine je le preizkušal trdoto triglavskega kamna.

V dolini nas je pričakala enolončnica s steklenico piva, pa muzika in ples. Bilo je veselo. Zatem je tov. Gregor Klančnik, kot pred nekaj urami vrh Triglava, pozdravil udeležence, za-služnim organizatorjem, ki so sodelovali pri vseh desetih pohodih, pa je podelil posebna priznanja.

Priznanje je dobil tudi vodja naše skupine, sicer gorski vodnik, tov. Jože GOBEC.

Temnilo se je že, ko je bilo potrebno misliti na odhod. Pred avtobusom smo se podali v krog in zapeli nekaj pesmi (kot se to spodobi!), pa pristopi k nam vod-

Utrujenost? Kje pa!

več kisle vode!«! Polastil se nas je obup. »Mar je to mogoče?«, smo se spraševali.

Naj smo verjeli ali ne, bilo je res. Znajdi se, kakor se moreš, nam je bila sedaj prva misel. Pa smo kar povprek naročali 2 del rdečega primorskega vina in ga pomešali z dobrim litrom navadne vode. Nekam čuden okus je to bil, barva je le še spominjala na rdečo, a teklo je po grlu in to je bilo v tem trenutku najpomembnejše.

SPANJE: KAKOR SE ZNAJDES

No, ni bilo čisto tako, a nekako v tem smislu. Tisti, ki smo spali v sobi št. 10, smo spali na pogradih (razen ene izjeme, ki je spala na žimnici na tleh). Večina ostalih je noč prebila v »podmornicah«, kakor v žargonu pravijo skupnim ležiščem na podstrešju koč. Pravijo, da niso spali, ker to enostavno ni bilo mogoče. Čudno je le, kako je bilo mogoče rekte iz kota slišati dokaj sugestivno dekliško vzdihovanje.

Naslednji dan. Večina, ki je prejšnji dan obiskala vrh Triglava, se ni odločila za ponovni

nik Stane, da se poslovijo. A pesem ga premami, vzame iz žepa orglice in nam zaigra nekaj poskočnih. Zaplešemo v taktu, ko se z drugega konca doline zaslišijo zvoki godbe, ki je malo prej igrala udeležencem pohoda.

Ni bil potreben noben samoupravni sporazum, da smo krenili na drugo stran doline in ob zvokih godbe na pihala jeseniške železarne živahno zaplesali. Ko so hoteli prenehati, je stopil »na plano« naš Jože in prepričeval ter rottil vodjo godbe, da naj nam še igrajo. Ustregli so in še smo plesali.

In ker je vsega prijetnega enkrat konec, je bilo konec tudi tega našega rajanja, ki je tako lepo in prijetno zaključilo naš pohod na Triglav.

Povratek v avtobusu je minil, kot je to običaj: ljudje se počasi umirijo, beseda zamre, oči se zapirajo (razen šoferjevih!)... Ura je pol desetih, ko se avtobus ustavi pri Glaziji v Celju in nekaj kasneje v Štorah.

Razidem se, a ne za vedno. Do naslednjega izleta. Srečno!

Zapis pripravil:
Janez Terček

iz krajevne skupnosti ŠT O R E

Knjižnica - nova pridobitev

V lepem septembrskem popoldnevu (13.) se je na Lipi pred Domom ljudske tehnike zbrala velika skupina ljudi, mladih in starih. Prisostvovali smo pomembnemu dogodku: občani Štor in okolice smo dobili svojo lastno knjižnico.

V slavnostnem vzdušju, ki ga je popestrila železarska godba in pevski zbor Osnovne šole Štore z recitatorji, je tov. Jože Gaberšček, predsednik sveta skupščine in akcijski vodja dogajanj na področju naše krajevne skupnosti, govoril o knjižnici, njenemu namenu in pomenu. »Ko se ljudje vse bolj materializiramo, ne smemo pozabiti na duhovne vrednote«, je dejal predsednik. Knjižnica na Lipi ima okoli 2.000 knjig, vsak bralec pa bo pri knjižničarki, tovarišici Kresnikovi, lahko

izbral po svojem okusu. Na policah so otroške, poljudnoznanstvene, marksistične knjige, te pa bodo »dobivale mlade« — pač odvisno od interesa bralcev. Celjska mestna knjižnica je s svojimi 300.000 knjigami največja v republiki. Velik del bralcev (in teh je 20.000) sestavljajo Štorjani, zato je res čudno, da so bile Štore tako dolgo brez hrama kulture — tako nekako je povedal ob otvoritvi tov. Ivan Seničar, direktor celjske knjižnice. Oba govornika sta se zahvalila interesni skupnosti za kulturo in železarji za finančno pomoč, tov. Seničar sam pa predsedniku sveta in tov. Sonji Ocvirkovi, ki sta najbolj vztrajno »vrtala«, da je tudi štorska KS dobila svojo knjižnico. Le-ta bo odprta za krajane vsako sredo od 16. do 19. ure.

USPEHI IN PROBLEMI POD KOŠEM

Pričelo se je tekmovanje v jenskem delu medobčinske košarkarske lige, s tem pa tudi uspehi in problemi košarkarske sekcije.

V spomladanskem delu je članska vrsta uspešno zaključila tekmovanje, saj je osvojila drugo mesto in si s tem omogočila tekmovanje v kvalifikacijah za vstop v prvo slovensko ligo. Uspehi sekcije niso doseženi brez prizadevanj in požrtvovalnosti vseh članov sekcije, temveč so plod večletnega načrtnega dela. Vendar se je zaradi neustreznih pogojev naša članska vrsta odpovedala igranja v kvalifikacijah. S tem so nastali problemi oziroma težave, ki jih sami ne moremo rešiti. Imamo namreč košarkarsko igrišče z razsvetljavo na prostem, toda za tekmovanje v višji ligi je nujno potrebna dvorana po tekmovalnih pravilih. V tem pa naši, sicer optimistični člani,

ne vidijo ustrezne rešitve v bližnji prihodnosti.

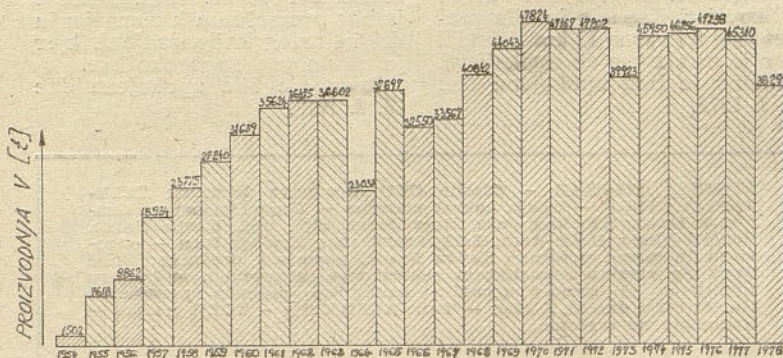
V precejšnji meri se je delo in aktivnost sekcije zmanjšala pred dvema letoma. Takrat je bil sprejet nov sistem tekmovanja. S tem sistemom se je zavrlo delo z mladimi v sekciji. Delovali so samo v okviru osnovne šole, kar pa ni zadoščalo pri vključitvi v sekcijo za uspešno nadaljnje delo. Sedaj je sekcija prevzela vso skrb glede dela s košarkaškimi selekcijami na osnovni šoli in se zaveda odgovornega dela, ki jo čaka.

Zaradi tega je delo sekcije osredotočeno predvsem na delo z mladimi, kar ji v danih pogojih daje svojevrstno priznanje.

Vse prijatelje igre pod koši še vnaprej vabimo na ogled naših tekem in da bomo deležni takšnega bodrenja oziroma navijaške pomoči tudi v prihodnje.

Ratko

GRAFIČNI PRIKAZ PROIZVODNJE GRODLJA
V LETIH OD 1954 DO 1978

KADROVSKE VESTI

Upokojeni

V mesecu juliju in avgustu so se v naši DO upokojili:

Ignac KOROŠEC, rojen 29. 7. 1926, stanujoč Štore 78. V železarni se je zaposlil 30. 9. 1955 in delal v jeklarni II kot vodja peči. Redno je bil upokojen 5. 7. 1979.

Franc ČRETNIK, rojen 21. 3. 1925, stanujoč Vrunčeva 25 c, Celje. V železarni se je zaposlil dne 26. 3. 1956 kot pomožni delavec v OTK, kasneje je bil premeščen v obrat transport kot vodja premika, kjer je ostal vse do upokojitve. Invalidsko je bil upokojen dne 6. 7. 1979.

Kristina MAJORANC, rojena 26. 9. 1933, stanujoča Kompole 103, Štore. V železarni se je zaposlila dne 11. 10. 1949 kot strojni oblikovalec. Kasneje je bila premeščena v livarno II kot livar II, kjer je ostala vse do upokojitve. Redno je bila upokojena dne 31. 7. 1979.

Stefanija ROMIH, rojena 23. 2. 1928, stanujoča Ul. Martina Slomška 6, Sentjur. V železarni se je zaposlila 12. 3. 1948 v GKSG kot pomožna delavka, kasneje je bila prerazporejena k opravljanju del in nalog mizarja III, kjer je bila vse do upokojitve. Redno je bila upokojena dne 19. 7. 1979.

Jožef MIRT, rojen 25. 3. 1923, stanujoč Šentjanž 46, Štore. V železarni se je zaposlil dne 12. 7. 1965 kot skladiščni delavec. Kasneje je bil premeščen v DS za komercialne posle, kjer je ostal vse do upokojitve. Redno je bil upokojen dne 31. 7. 1979.

Ivanka ČEHOVIN, rojena 17. 7. 1922, stanujoča Štore 102. V železarni se je zaposlila v DS za finance kot obrač. zasl., kasneje je bila premeščena k opravljanju del in nalog knjigovodje I, kjer je ostala vse do upokojitve. Redno je bila upokojena dne 14. 8. 1979.

Franc KARNOVSEK, rojen 5. 9. 1935, stanujoč Breze 12, Laško. V železarni se je zaposlil 9. 6. 1961. V sektorju za novogradnjo je ostal vse do upokojitve kot mavec glin. Invalidsko je bil upokojen dne 15. 8. 1979.

Olga ČUVAN, rojena 18. 1. 1926, stanujoča Partizanska 4, Celje. V železarni se je zaposlila dne 8. 7. 1946 v finančnem sektorju kot nižji knjigovodja. Kasneje je bila prerazporejena na opravljanje del in nalog vodje finančnega sektorja, kjer je ostala vse do upokojitve. Redno je bila upokojena dne 31. 7. 1979.

Marija ŠET, rojena 10. 9. 1922, stanujoča Hruševac 30, Sentjur. V železarni se je zaposlila dne 15. 3. 1948 v energetske obratu kot nakladalka premoga. Kasneje je bila prerazporejena k opravljanju dela in nalog žerjavovodje. Redno je bila upokojena dne 17. 8. 1979.

Franc LUKAS, rojen 7. 4. 1913, stanujoč Ul. 29. novembra, Celje. V železarni se je zaposlil 6. 6. 1949 v tehničnem sektorju. Kasneje je bil prerazporejen v sektor za kakovost in razvoj kot tajnik sektorja, kjer je ostal vse do upokojitve.

Redno je bil upokojen dne 31. 7. 1979.

Franc GODEC, rojen 30. 9. 1921, stanujoč Botrišnica 18, Sentjur. V železarni se je zaposlil dne 10. 10. 1948 v jeklarni kot topilniški pomočnik, kasneje je bil prerazporejen na opravljanje del in nalog skrbnika opreme, orodja in objektov, kjer je ostal vse do upokojitve. Redno je bil upokojen dne 31. 8. 1979.

Redžep ZECIRI, rojen 15. 2. 1934, stanujoč Teharska 3, Celje. V železarni se je zaposlil dne 22. 10. 1975 v livarni I kot pom. tal. II. Kasneje je bil prerazporejen v jeklarno II kot strojnik škarij, kjer je ostal vse do upokojitve. Invalidsko je bil upokojen dne 31. 7. 1979.

Vladimir GODUNC, rojen 17. 7. 1918, stanujoč Štore 64, Štore. V železarni se je zaposlil dne 10. 7. 1946 kot kurjač generatorja. Kasneje je bil premeščen v energetske obrat, kjer je opravljal dela in naloge predkurjača generatorja, kjer je ostal vse do upokojitve. Redno je bil upokojen 31. 7. 1979.

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi drage mame, stare mame in babice

ANGELE STOJAN

se iskreno zahvalujemo vsem, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami, darovali vence in cvetje ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Posebna zahvala govorniku ob odprtem grobu za poslovilne besede, ki jih je izrekel v imenu sostanovalcev. Iskrena hvala so-delavcem orodjarne mehanične delavnice, gostinske enote za darovane vence. Nadalje pevcem, vsem sosedom, znancem in prijateljem za izraženo sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti. Sin Ivan in Justina z družinama.

ŠTORSKI ZELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ZELENARNA ŠTORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Gradšnik Frido, Gabršček Jože, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.